

Чървенъ отокъ, *sm.* *Méd.* l'érysipèle ou érysipèle, goutte rose *f.*

— Петко, *sn. fig.* le vin.

— или снаоженъ цвѣтъ, *sm.* couleur de rose, de chaire, *f.*

— тебишнръ, *sm.* la rosette, rubrique *f.*

— или тѣлни цвѣтъ, *sm.* l'incarnat *m.*

— цвѣтъ, *sm.* la rougeur, le roux; || (иър-о-ло), *Blas.* le gueuls.

Червени брѣзни (*на кожа*), *sf.* *Méd.* les vergettures *f.*; || на —, vergetée, *adj.*
— и дългисти картофлы, *sf. pl.* la vitelotte ou viquelotte. [pomme d'api, *f.*]
— дрѣбни яблкы, *sf. pl.* l'api *m* ou жилицы (*на око*), *sf. pl.* éraillé, *adj.*
— капки, *sf. pl.* *Méd.* le pourpre; || трѣска съ —, fièvre pourprée *f.*

— пжпки, *sf. pl.* les rousseurs *f.*

— пжпчицы, *sf. pl.* l'échauffure *f.*; || (но- лицето), le bourgeon; || *pop.* le nubis.

— яйца, *sn. pl.* oeufs de Pâques, *m.*

Чървило, *sn.* le rouge, carmin, *m.*; 1. *Chim.* le minium; 2. (*реалгар*), *Chim.* le réalgar; 3. — и бѣлило, *sn.* la cosmétique, le fard.

Чървеница (*лида*), *sf.* la pourpre, le pourprier.

Чървивсвамъ (*вапсувамъ чървено*), *va.* cardinaliser; 1. (*съ чървило*), empour prer; || *fig.* enluminer; 2. — и бѣлисвамъ, farder; 3. -са, *vr.* se farder.

Чървн и -вотенъ, *adj.* *Anat.* viscéral.

Чърво, *sn.* l'intestin *m.*, boyau *m.*, tripe *f.*; 1. -ва, *pl.* les intestines; на -вата, *Anat.* intestinal, *adj.*; 2. les entrailles *f.*, le flanc; 3. *Anat.* le viscère; 4. (*на животно*), *coll.* la tripaille; 5. въспалене на —, *Méd.* l'entérite *f.*, colite *f.*; 6. исплѣване —, *Chir.* la hernie; 7. изсыпване —, *Chir.* l'éventration *f.*; 8. наука за —, la splanchnologie; 9. разрѣзване на —, *Chir.* l'entérotomie *f.*; 10. което издува —, *Méd.* flatueux, *adj.*; 11. което са относи до —, *Anat.* colique, *adj.*

Чървотенъ редъ (*мѣсто за продаване чърва*), *sm.* la triperie.

Чървъса и -венъса, *vr.* rougir, se colorer; || който са чърви, érubescent, *adj.*

Чубрица, *sf. plante*, la menthe, calament, boucage *m.*; || пеперия —, menthe poivrée.

Чувалче, *sn.* le sachet.

Чувалъ, *sm. t.* le sac, poche *f.*; 1. единъ пъленъ —, une sachée; 2. (*съ пръсти*), Muit. sac à terre; 3. (*пжпнически*), sac de nuit; 4. пълни или турямъ въ —, *va.* ensacher; 5. майсторъ на -вали (*мута-гинъ т.*), un pochetier (*voyez Платникъ*).

Чувамъ (*за нѣщо*), *vn.* revenir (*voyez Вардя*). [de cheminée, *f.*]

Чугунна джска (*съ соба*), *sf.* plaque de feu,

Чугунна плоча, *sf. Com.* la taque.

Чугунникъ, *sm.* la maîtrise.

Чугунъ, *sm.* la fonte, fer fondu ou de fonte, *m.*; || топене — въ ступъ, *Métall.* le marrage; || топъ —, *va. Métall.* marer.

Чудакъ, *sm.* un original.

Чудене, *sn.* l'admiration *f.*

Чудень и -десень, *adj.* miraculeux, mirifique, merveilleux, admirable, étonnant, étrange prodigieux, myrobolant, extraordinaire, bizarre; 1. morose, baroque, frappant, phénoménal, paradoxal et-doxe, plaisant, singulier, dyscole, difficile, original, quinque, rare; 2. *fig.* excentrique, hétéroclite, cacochyme; 3. *fam.* ratier; || съ — на-чинъ, *adv.* miraculeusement.

— нжравъ, *sm. fig.* le travers.

— човѣкъ, *sm.* un original; || *fam.* un ironquois.

Чудителенъ, *adj.* *Gram.* admiratif.

Чудна прѣкда, *sf. Méd.* le pica.

Чудно, *adv.* admirablement, à merveille, singulièrement; || -дното, *sn.* le merveilleux; || — и дивно нѣщо, *sn.* le venez-y-voir.

Чудностъ, *sf.* l'étrangeté *f.*, bizarrerie, morsosité, originalité, singularité *f.*, travers *m.*; 1. *fig.* l'excentricité *f.*; 2. правя —, *va.* singulariser; 3. распознавамса отъ другытъ съ -та си, *vr.* se singulariser.

Чудо, *sn.* le miracle, merveille, admiration *f.*, prodige, chef-d'œuvre, signe *m.*; || *flg.* le phénomène.

Чудовище, *sn.* le monstre, prodige *m.*

Чудовищенъ, *adj.* monstrueux, prodigieux.

Чудоприказателенъ, *adj.* épique.

Чудосясія, *sf.* la merveille, miracle *m.*, aventure *f.*, prodige *m.*

Чудотворене, *sn.* le miracle.

Чудотворенъ, *adj.* thaumaturge; || -рецъ, *sm.* un thaumaturge.

— творство, *sn.* la thaumaturgie.

Чудяса (*нѣкому*), *vr.* admirer; || -дя си са, *s'admirer.*

Чуене, *sn.* l'exascement *m.*

Чужда земя, *sf.* l'étranger *m.*, extérieur *m.* || на —, à l'étranger.

— коса, *sf.* tour de cheveux, *m.*

Чуждинецъ, ика, *s.* étranger, ère; forain, aine; un passager; 1. *Jur.* un aubain; 2. прадва на хазната за наследство на —, droit d'aubaine; 3. състояние на —, *Jur.* la périgrinité; 4. въспиране или неоставяне -нци да живѣять въ градъ, la xénelasie.

Чуждински, *adj.* exotique.

Чуждостраненъ, *adj.* étranger, extérieur, exotique; || министерство на -рани дѣла, les affaires étrangères *f.*

Чуждохраненъ (*за растенеа, за животинки*), *adj.* parasite.